

Vandbeholdninger, saalidet kan det, hvor Forholdene kræve det, være det enkelte Sogneforstanderskab tilladt, at vægre sig i at deeltage i en Foranstaltning, der ansees gavnlig for det District, hvori Sognet ligger. Der gives neppe nogen anden naturlig Vej at ordne Sprøtteholdet paa, end igjennem Regulativer, der affattes af Amtsraadet efter Sogneforstanderskabernes Forslag og efter Forhandling med disse; deraf maa fornuftigvis forudsættes at fremgaae, om der er Nødvendighed i en given Egn for Sprøiter eller ikke, og Amtsraadets væsentligste Hverv vil være at bringe System i det hele Sprøttehold og tvinge det enkelte modvillige Sogneforstanderskab til at gjøre sin Pligt.

Hvorvel denne Tanke kan siges at ligge i Udfastels Bestemmelse om Sprøtteholdet, har Udvalget dog ikke troet, at den har faaet et fuldkommen betegnende Udtryk i § 36, hvorfor Udvalget har fundet Anledning til at foreslaae den omredigeret. Hvad der gælder om Sprøtteholdet, finder ogsaa sin Anvendelse paa de øvrige Foranstaltninger til Brandvæsenets Ordning, forsaavidt som de neppe lade sig sammensætte i Lovbestemmelser, der med Held kunne anvendes over det hele Land, og det maa derfor bifaldes, at den nærmere Udførelse er forbeholdt Regulativer og Vedtægter.

Udvalget finder endnu Anledning til at henlede Opmærksomheden paa Udfastels Bestemmelser om den Maade, hvorpaa Udgifterne til Brandvæsenet skulle tilveiebringes og fordeles. Der har i Udvalget været fuldstændig Enighed om, at det vilde være ubilligt at byrde Cierne af de faste Giendomme alene med disse Udgifter, efter som der derved vindes Fordele ogsaa for mange Andre, men der har været nogen Meningsforskjel om den hensigtsmæssigste Maade at ordne Sagen paa, saaledes at Byrden for den Enkelte stod i et passende Forhold til den vundne Fordeel. Fleertallet har i denne Retning troet, at der ikke lod sig opstille nogen hensigtsmæssigere Ordning end den, Udfastet har anvist, ved at paaligne Halvdelen efter Formue og Leilighed og Halvdelen efter Bygningernes Taxationssum til Brandforsikring, hvorimod et Mindretal ønskede

at undgaae Paaligningen efter Formue og Leilighed, og alene at beholde Taxationssummerne som Basis, imod at der gaves Cierne Regres hos Brugerne, forsaavidt disse efter deres Brugsadkomster vare forpligtede til at udrede Brandcontingentet. Det har ogsaa været gjort til Gjenstand for Overveelse, om Udgifterne ikke kunne dækkes paa samme Maade som Soguenes andre Communaludgifter, men Overveelsens Resultat førte til at forlade denne Tanke af særdeles Hensyn til Hartkornets Betydning i den commune Paaligning.

§ Henhold til alt Foranstaaende foreslaaer Udvalget følgende Endringer:

1) I anden Pasfus 3de Linie efter „Forspagterboliger“ indsættes „Vandmøller“.

2) I samme Pasfus 7de Linie efter „Fabriker“ indsættes „Vindmøller“.

3) I samme Pasfus 8de Linie efter „Anlæg“ tilføies: „hvorfra Brandfare kan besværes“.

4) Efter Ordene i 2den Linie „følgende Afstande“ indredigeres i en ny Linie følgende Sætninger:

Forsaavidt Stæderne tilhøre forskellige Ciere bestemmes Mellemrummet imellem Bygningerne ved disses Afstand fra Naboens Grændse saaledes:

1. Bygninger af første Afdeling maae ikke opføres nærmere ved Grændsen end mindst 2½ Alen og

2. Bygninger af anden Afdeling ikke nærmere end mindst 25 Alen.

Afstanden beregnes fra Bygningens nærmeste Væg til Grændselinien, men støder Byggegrunden op til en offentlig Vej eller